

ZEMLJIŠKI KATASTER DANES

Gojmir Mlakar

Geodetska uprava Celje, Celje

Prispelo za objavo: 12.9.1991

Izvleček

V prispevku so obravnavane slabosti sedanjega sistema zemljiškega katastra in utemeljene potrebe za izdelavo vsebinsko novega, današnjim potrebam primerne sistema. Navedene so aktivnosti, ki bi jih bilo treba izvesti za dosego zastavljenih ciljev.

Ključne besede: Bovec, Geodetski dan, Slovenija, teoretski vidik, uporabnost, zemljiški kataster, 1991

Abstract

The article deals with some shortcomings of the present land cadastre system, and with justified needs for an elaboration of a system, new in concept and adequate to present needs. Some activities, needed for the realization of the set goals are enumerated.

Key words: applicability, Bovec, Geodetic workshop, land cadastre, Slovenia, theoretical point of view, 1991

1. UVOD

Predsedstvo Zveze geodetov Slovenije se je prav odločilo, ko je problematiko zemljiškega katastra določilo kot strokovno temo letošnjega Geodetskega dne. V novih družbenih razmerah, kjer se ponovno uvajajo tržni mehanizmi, ki slonijo na zasebni lastnini, močno narašča pomen evidenc o nepremičninah. Podatki, ki se o zemljiščih in stavbah vodijo v zemljiškem katastru in zemljiški knjigi, naj bi bili bolj kvalitetni in ažurni, kar pomeni, da bi odražali dejansko stanje. V okviru teh prizadevanj sta aktualni nalogi geodetske službe posodobitev zemljiškega katastra ter izdelava katastra stavb. Referati na Geodetskem dnevu naj bi pripomogli h kar najboljši rešitvi prve naloge, izdelava katastra stavb pa kot samostojna naloga terja poglobljena izhodišča in širša spoznanja, ki bi se delno lahko izoblikovala na Geodetskem dnevu 1992, če bo namenjen tej problematiki.

Obravnava problematike zemljiškega katastra na Geodetskem dnevu soupada tudi s pripravo Zakona o geodetski dejavnosti, ki sicer obravnava vse geodetske evidence, storitve geodetske službe in njeno organizacijo, vendar pa ima v njem zemljiški kataster posebno mesto. V razpravi so se, zlasti v strokovnih sredinah, izoblikovali različni pogledi na strokovna določila, ki se nanašajo na zemljiški kataster, strokovni prispevki in zaključki Geodetskega dne naj bi pripomogli k čim boljšim rešitvam. Prav je, da se zavedamo pomena zemljiškega katastra za geodetsko službo, saj predstavlja angažiranje geodetskih upravnih organov pri vodenju zemljiškega katastra več kot 70% njihove dejavnosti. Gotovo ne bi bilo geodetske upravne službe v občinah, če ne bi bilo zemljiškega katastra.

2. POTREBE, KI SO USTVARJALE POGOJE ZA NASTANEK ZEMLJIŠKEGA KATASTRA

O bseg prispevka ne dopušča poglobljenega prikaza zgodovine nastanka in razvoja evidence, ki ji pravimo zemljiški kataster, vendar pa je za razumevanje današnjega stanja treba navesti razloge za njegov nastanek in nekatere faze v njegovem razvoju. Čeprav je bilo o tem že veliko povedanega in napisanega, se še vedno najdejo geodetski strokovnjaki, ki javno objavljajo, kako je star, na grafični metodi izmere sloneč, zemljiški kataster dober ter ustreza današnjim potrebam. Treba ga je le „kompjuterizirati“, pa bodo rešeni vsi problemi. Razširjanje takih pogledov v javnosti lahko samo škodi prizadevanjem za pridobivanje sredstev, s katerimi bi se lotili temeljite obnove sistema z novo zemljiškokatastrsko izmero.

R azlog, da se je v začetku 19. stoletja začelo izdelovanje zemljiškega katastra po načelih, ki v osnovi veljajo še danes, je bil vzpostavitev kar najbolj popolnega in do neke mere tudi pravičnega sistema, na katerem naj bi slonela odmera davkov od dohodka, ki ga dajejo kmetijski pridelki. Prizadevanje za nov sistem obdavčitve, po katerem naj bi tedanje obveznosti v obliki naturalnih dajatev (desetina) in opravljanje uslug (tlaka) zamenjale denarne obveznosti, je v Avstriji začela Marija Terezija, ki je s tem želela zmanjšati tudi vpliv lokalnih oblastnikov, državi, ki jo je reformirala, pa zagotoviti potrebna sredstva. Davki iz kmetijstva so bili v tedanji dobi poglavitni vir dohodka države. Terezijanska davčna reforma, ki je slonela na popisu zemljišč, ni dala zadovoljivih rezultatov, zato je naslednik Marije Terezije hotel sistem toliko dopolniti, da podatki o zemljiščih ne bi sloneli le na oceni in popisu, temveč na izmeri plodne zemlje. Podatki izmere so se uporabljali za izračun površin, ne pa tudi za izdelavo načrtov, vpisovali so se v posebne sezname - legopisne knjige. Izmera, ki so jo v celi Avstriji opravili v štirih letih, je bila primitivna, na njeni podlagi izdelan zemljiški kataster (Jožefinski ali popisni kataster) pa v praksi ni bil uveljavljen. Naslednik Jožefa II., cesar Leopold II., je ponovno odredil uporabo terezijanskega davčnega sistema.

N ovo davčno reformo je leta 1806 predpisal cesar Franc I., po katerem se kataster, ki je bil osnova zanj, imenuje Franciscejski kataster. Ta je v osnovi še danes v veljavi. V vseh 165 letih, ki so pretekle od njegove izdelave (na območju sedanje Slovenije je bila zemljiškokatastrska izmera opravljena v letih 1917 do 1927), je doživel le manjše spremembe in dopolnitve. Da je bil sistem dobro domišljen, dokazuje dejstvo, da se je tako dolgo obdržal in zadovoljeval osnovni namen, še več, od leta 1871, ko je bil sprejet zakon o zemljiški knjigi, uporablja ta njegove podatke kot osnovo za vodenje pravic na zemljiščih, zemljiškokatastrske načrte pa so dolga leta uporabljali za reševanje mnogih tehničnih problemov v prostoru.

3. PRILAGODITEV ZEMLJIŠKEGA KATASTRA DANAŠNJIM POTREBAM

3.1. Odmera davkov

O dmero davkov od kmetijske proizvodnje določa katastrski dohodek, ki je izveden podatek v zemljiškem katastru. Odvisen je od površine, katastrske kulture in katastrskega razreda parcele ter vrednosti, ki se vodi v lestvicah katastrskega dohodka za posamezno kulturo in posamezni razred v katastrskem okraju. Določitev vrednosti katastrskega dohodka za ha površine v t.i. lestvicah katastrskega dohodka ni v pristojnosti geodetske službe. Sistem katastrske klasifikacije, kot poimenujemo

razvrščanje zemljišč v katastrske kulture in razrede, je bil vzpostavljen ob nastanku zemljiškega katastra. Zaradi slabosti, ki so se pojavile, so ga države, ki so imele ob vzpostavitvi enak sistem zemljiškega katastra kot mi (Avstrija, Nemčija), odpravile in zamenjale s sistemom bonitiranja. V tem sistemu se vodi dejanska proizvodna sposobnost zemljišča, ne glede na način njegove uporabe. Višina davka v tem primeru ni odvisna od katastrske kulture, ki se trenutno nahaja na zemljišču, temveč od objektivne sposobnosti zemljišča za pridelavo. Opisani osnovni slabosti pri nas veljavnega sistema se pridruži še vprašanje pravilne določitve katastrskih razredov, pravilnost opredelitve območij katastrskih okrajev, vprašljiv pa je tudi način izračuna faktorjev v lestvicah katastrskega dohodka.

Poleg davka na dohodek od kmetijske proizvodnje, ki ga plačujejo lastniki zemljišč na podlagi podatkov zemljiškega katastra, pa Uprava za družbene prihodke odmerja tudi davek od prometa z zemljišči. Višina tega je drugačna, če gre za kmetijska ali stavbna zemljišča, predvsem pa je odvisna od njegove tržne vrednosti, ki je pri kmetijskih zemljiščih v večji meri odvisna od proizvodne sposobnosti kot od njegove pripadnosti katastrski kulturi, razredu in katastrskem okraju. Tudi za ta namen bi kazalo zamenjati sistem katastrske klasifikacije s sistemom bonitiranja.

3.2. Vodenje pravic na zemljiščih

Zemljiški kataster definira zemljišče, na katerem se v zemljiškoknjižnem oddelku z sodišča v zemljiški knjigi vodi del stvarnih pravic, t.i. knjižne pravice. Zemljišče je v zemljiškem katastru definirano s parcelo. Pojem parcele v zemljiškem katastru, način njenega formiranja, postopek spreminjanja in način njene oštevilčbe se od nastanka zemljiškega katastra ni spremenil. Ker je bil podrejen davčnemu namenu, za potrebe zemljiške knjige ni najbolj ustrezen. Nasprotno od zemljiškega katastra, v katerem je osnovna enota parcela, ima v zemljiški knjigi to vlogo zemljiškoknjižno telo, ki je evidentirano pri posameznih zemljiškoknjižnih vložkih, ti pa so oštevilčeni v okviru katastrske občine. Zemljiškoknjižno telo sestavljajo parcele ene katastrske občine, ki imajo enake pravne lastnosti, kar ob grobi poenostavitvi pomeni, da pripadajo istemu lastniku oziroma več solastnikom (zanemarili smo vpliv služnosti in bremen in nekaterih drugih stvarnih pravic na formiranje zemljiškoknjižnega telesa). Vodenje zemljiške knjige bi se poenostavilo in s tem zmanjšalo število napak, če bi parcelo predstavljal t.i. lastninski kos. Ta predstavlja zaokroženo zemljišče, ki ima v katastrski občini enak pravni status, oziroma če poenostavimo, je to zemljišče, ki pripada enemu lastniku ali več solastnikom. Število parcel, ki pripadajo enemu lastniku, tako ne bi bilo več odvisno od števila vrst rabe zemljišča. V eni katastrski občini bi lastnik imel le toliko parcel, koliko kosov zemljišč bi imel na med seboj ločenih lokacijah.

Ob poglobljenem razmišljanju, kako formirati parcele za potrebe zemljiške knjige v odvisnosti od širšega sklopa pravic, ki se v njej vodijo, pa vendar kaže opozoriti na močno povečan pomen zastavne pravice – hipoteke. Lastniku mora biti omogočeno, da lahko zastavi le del zemljišča, ki predstavlja zemljiški kos. Ali naj bo to razlog za delitev? Ob ugotovitvi, da se v zemljiški knjigi vodijo pravice na nepremični stvari, konkretno na zemljišču, bi moralo biti to kar najbolj nedvoumno definirano. Poglejmo, kako lahko zemljišče opredelimo, če gre pri tem za lastniški kos, kot je opisan zgoraj. Lastniški kos zemljišča lahko v naravi razpoznamo po mejnikih, s

katerimi so določene njegove meje. Te ločijo en lastniški kos od drugega, hkrati pa določajo njegovo obliko, velikost in lego v prostoru. Mejniki morajo biti postavljeni (vkopani) na takih mestih, da lastniški kos nedvoumno definirajo (postavljeni morajo biti na vseh lomnih točkah meje), določati morajo mejo, ki ni sporna, kar pomeni, da jo priznavata oba sosedu – mejaša. Zaradi hitrejšje in lažje identifikacije zemljiškega kosa pa naj bodo mejniki tudi dobro vidni in izdelani iz trajnega materiala.

Vzpostavitev takega stanja na terenu je prvi pogoj za izdelavo dobre evidence o zemljiščih in za vodenje pravic na njih. Lahko rečemo, da je to prva faza izdelave, ali pa bi jo lahko opredelili kot pripravljalno delo vzpostavitve evidence. Če postopke evidentiranja tako opredeljenih in označenih lastniških kosov opredelimo kot drugo fazo izdelave evidence, se ti dve med seboj razlikujeta v bistvenem pogledu: v prvi gre v veliki meri, predvsem pri ugotavljanju nespornosti mej, za upravno-pravne, v drugi pa izključno za tehnične postopke.

4. MEJNI UGOTOVITVENI POSTOPEK – PRVA FAZA IZDELAVE NOVEGA ZEMLJIŠKEGA KATASTRA

Razlogov za opisano ureditev mej lastniških kosov je cela vrsta, o posledicah neurejenosti je pripravljen obširnejši prispevek; ki bo v kratkem objavljen. Prav je, da tu ugotovimo dejansko stanje urejenosti mej na terenu. Spoznanje o potrebi opisane rešitve ni novo. Poglobljeno se je o tem razmišljalo ob pripravi Zakona o zemljiškem katastru v začetku sedemdesetih let. Pod vplivom ureditve v Avstriji je bil tudi v našem Zakonu o zemljiškem katastru leta 1974 predpisan t.i. mejni ugotovitveni postopek, ki se je v praksi lahko začel izvajati leta 1976, ko je bilo objavljeno Navodilo za ugotavljanje in zamejničenje posestnih meja parcel. Od tega leta dalje se je mejni ugotovitveni postopek, skrajšano MUP, izvajal ob novih zemljiškokatastrskih izmerah, potrebnih za kompleksno obnovo zemljiškega katastra na zaključenem območju (večjem ali manjšem, vendar redko v celi katastrski občini), parcelacijah zemljišč, uporabljal pa se je tudi kot ena od metod za urejanje nezaznavnih ali spornih meja po individualnih vlogah strank.

Lahko rečemo, da smo v obdobju petnajstih let z MUP-om uredili meje zelo majhnemu številu lastniških kosov. Povsod tam, kjer so v veljavi načrti stare grafične metode izmere, naj bi imeli meje urejene z MUP-om le tisti, ki so nastali po letu 1976, podrobna analiza bi verjetno pokazala, da ni tako, saj se disciplina pri izvajanju MUP-a še zdaj ni v celoti uveljavila. Razmere tudi niso bistveno boljše pri lastniških kosih, ki so po vojni evidentirani z novimi numeričnimi zemljiškokatastrskimi izmerami. Pri načrtovanju aktivnosti za obnovo zemljiškega katastra, bolje izdelavo vsebinov novega, vodenju pravic na zemljiščih naravnanege zemljiškega katastra lahko dosedanje delo MUP-a zanemarimo ter izhajamo iz predpostavke, da v MUP-u določenih lastniških kosov v zemljiškem katastru praktično ni. Obravnavanje mejnega ugotovitvenega postopka kot samostojne faze izdelave vsebinsko dopolnjenega in kvalitetnejšega zemljiškega katastra je koristno iz več razlogov. Za gospodarjenje z zemljišči, bodisi da gre za njihovo obdelavo ali drug način njihove uporabe, je postopek, s katerim smo nedvoumno definirali lastniški kos, dovolj, hkrati pa nujno potreben. Interes lastnikov zemljišč za ureditev mej na terenu, vključno z ugotovitvijo njihove pravne veljavnosti, je nedvoumen in bi ga morda lahko upoštevali pri financiranju izdelave novega katastra. Naslednja faza njegove izdelave,

ki jo predstavljajo pretežno tehnični postopki (izjema je razgrnitev podatkov in reševanje ugovorov), pa je vsaj glede uporabe podatkov za davčne namene, urejanje prostora, uveljavitev pravnega reda ipd. v interesu države, ki naj bi za ta del postopkov poravnala stroške. Mejni ugotovitveni postopek ima v pretežni meri upravno-pravni značaj, za njegovo izvedbo so potrebna drugačna znanja kot za izvedbo tehničnega postopka pri drugi fazi izdelave zemljiškega katastra. Za pravilnost njegove izvedbe je dokaj dobro poskrbljeno. Veljavni zakon mu namenja posebno poglavje s sedmimi členi, izdano je posebno navodilo, ki postopek podrobno opisuje, mnogi detajli so bili obravnavani na seminarjih, z vključitvijo v program višjega in visokega študija je poskrbljeno, da se z upravno-pravnimi problemi seznanijo tudi študenti geodezije.

5. EVIDENTIRANJE LASTNIŠKIH KOSOV IN DRUGIH PODATKOV O ZEMLJIŠČIH – DRUGA FAZA IZDELAVE ZEMLJIŠKEGA KATASTRA

Druge faze izdelave vsebinsko novega zemljiškega katastra obsega prenos na terenu ugotovljenega stanja v evidenco. Gre za evidentiranje lastniških kosov in drugih podatkov o zemljiščih, za katere se bomo, ob predhodno postavljenih namenih, dogovorili. Dogovoriti se je treba tudi za način njihovega vodenja, kvaliteto podatkov (izraža se z natančnostjo pri zajemanju) in način njihovega vzdrževanja. Ko pripravljamo novo zakonodajo, s katero naj bi se tudi zemljiški kataster prilagodil novim družbenim potrebam in novim tehnologijam izdelave ter vodenja, bi bilo prav, da nas pri iskanju ustreznih rešitev čim manj bremenijo sedanje rešitve, posebno, ker so mnoge nedorečene.

V nasprotju z MUP-om so postopki druge faze veliko slabše opredeljeni, tako kar zadeva zakon in še bolj v pogledu podzakonskih predpisov. V današnjih razmerah se je nesprejemljivo naslanjati na predvojne jugoslovanske predpise, ki imajo osnovo v starih avstrijskih rešitvah. Ob pripravi določil, ki se v novem geodetskem zakonu nanašajo na zemljiški kataster, ni razjasnjena dilema, kaj sodi v zakon in kaj v podzakonski predpis. V predlogu delovne skupine, kjer sem v 44 členih predlagal nova določila za zemljiški kataster, so po vzgledu avstrijskega „izmeritvenega“ zakona tudi določila, ki predpisujejo nekatere tehnične postopke, predvsem tiste, ki so kakor koli povezani s pravicami in obveznostmi lastnikov zemljišč na eni strani, na drugi strani pa nudijo zaščito službi, ki vodi zemljiški kataster, ko stranke postavljajo nerealne zahteve. Če bi hoteli pripraviti resnično dober zakon, bi morali imeti tudi podroben načrt priprave podzakonskih predpisov z opredelitvijo njihove okvirne vsebine. Določila, ki bi utegnila biti problematična, pa bi morali pred uzakonitvijo preizkusiti v praksi.

6. IZHODIŠČA PRI OPREDELITVI PODATKOV, KI JIH PREVZEMAMO V ZEMLJIŠKI KATASTER

Evidentiranje posestnih kosov z mejami, ki smo jih opredelili v MUP-u, bi v osnovi zadovoljilo potrebe zemljiške knjige, ki bi na njih evidentirala obstoječe knjižne pravice. Na lastniškem kosu, kot edinem predmetu evidentiranja, pa ne bi mogle sloneti mnoge druge potrebe, ki jim dosedanji sistem zemljiškega katastra do neke mere služi. Za potrebe odmere davkov je v dosedanjem sistemu katastrske klasifikacije treba evidentirati katastrske kulture, ki imajo določene tudi katastrske razrede. Sistem katastrske klasifikacije, za katerega smo rekli, da ne ustreza niti

odmeri davkov in še manj drugim namenom, bo moral še nekaj časa ostati, saj bo potrebno do zamenjave s sistemom bonitiranja še veliko časa. V okviru lastniškega kosa se bo zato moral voditi tudi podatek o katastrskih kulturah in drugih vrstah rabe zemljišč, vendar naj bi bila to sekundarna informacija. Sekundarna v tem smislu, da njeno evidentiranje ne bi imelo enake stopnje natančnosti, enake tehnologije zajemanja, pa tudi stopnja skladnosti (ažurnosti) bi bila lahko manjša, spremembe bi se praviloma evidentirale v ustrezno izbranih ciklih s t.i. revizijami.

Izbira števila vrst rabe in njihova opredelitev bi morala izražati realne potrebe, pri čemer bi morali upoštevati stroške evidentiranja in vzdrževanja, ki ne bi smeli biti večji kot koristi od njihovih podatkov. Dosedanji način evidentiranja katastrskih kultur oziroma tehnologijo njihovega ugotavljanja na terenu, ki je v osnovi enaka kot za mejne točke, bi lahko nadomestili s sistemom fotointerpretacije. Izjemo v tem pogledu bi predstavljale stavbe, ki zaradi trajnosti ne spreminjajo svoje lege tako pogosto kot katastrske kulture. Natančnejša lega stavb bo potrebna tudi zaradi načrtovanega katastra stavb, ki naj bi podatke o legi stavbe prevzemal iz zemljiškega katastra.

Pri opredeljevanju vrst rabe, ki naj se vodijo v zemljiškem katastru, bi poleg davčnega namena morali upoštevati tudi potrebe gospodarjenja z zemljišči, potrebe prostorskega načrtovanja in potrebe statističnih raziskovanj. Predlog geodetske službe bi morali pregledati predstavniki služb, ki se ukvarjajo z navedenimi dejavnostmi, vendar pa bo racionalno voditi le temeljne podatke; običajno želje uporabnikov močno presegajo realne okvire. Sedanji sistem, po katerem se v zemljiškem katastru vodi 12 katastrskih kultur in 25 drugih vrst rabe, se v praksi ni obnesel. Z vidika vzdrževanja je prezahteven, zato so podatki zaradi neizvajanja revizij v vseh pogledih pomanjkljivi – stanje v naravi je v mnogočem drugačno od evidentiranega. Sam sistem, tako kot je postavljen, pa ob vsej širini ne daje osnovnih, najbolj potrebnih informacij, saj ne loči kmetijskih od stavbnih zemljišč, ki imajo različen režim pri prometu, drugače se obravnavajo v odnosu do davkov ter imajo tudi različne upravljalce: sklad stavbnih zemljišč in načrtovani sklad kmetijskih zemljišč. Tudi gozdovi bi morali biti z vidika gospodarjenja popolnejše evidentirani, pri čemer pojem gozda v zemljiškem katastru ne bi smel biti drugačen od pojma, ki velja za gozdarsko službo.

Z vzpostavitvijo katastra stavb bi se v zemljiškem katastru lahko poenostavilo vodenje zemljišč pod stavbami. Opredelitev v sedanjem sistemu povzroča pri uporabnikih veliko zmedo, saj mnogi menijo, da so to uradni podatki o stavbah in nekatere službe na njihovi podlagi celo izvajajo uradne postopke. Tudi zemljiška knjiga se pri evidentiranju pravic na stavbah opira nanje, saj druge možnosti nima. V bodoče naj bi se vsi potrebni podatki za vodenje pravic na stavbah in njihovih delih, za odmero davkov in do neke mere tudi za gospodarjenje z njimi, vodili v načrtovanem katastru stavb, zemljiški kataster naj bi nudil le informacijo o absolutni legi stavbe (podani s koordinatami) in njeno lego v odnosu do parcele.

7. ZAKLJUČEK

V shemi, ki sem jo pripravil pred pisanjem referata, je bila njegova vsebina širše opredeljena. Ker bi s podrobno obdelavo predvidene snovi močno presegel dogovorjeni obseg, so nekateri problemi samo nakazani, nekateri pa izpuščeni.

Predvidena je bila podrobnejša kritična analiza ustreznosti podatkov sedanjega sistema zemljiškega katastra za potrebe, ki se kažejo v praksi. Ker zemljiški kataster nima alternative (ni druge kompleksne evidence o zemljiščih), njegove podatke uporablja zelo širok krog uporabnikov za najrazličnejše namene (z analizo, ki jo je pred leti napravil kolega Kobilica, jih je ugotovljenih več kot 100). Nepoznavanje narave podatkov in njihova nekritična uporaba lahko povzročata vrsto problemov. V tem sklopu bi bila koristna analiza uporabnosti načrtov grafične metode izmere, analiza kvalitete podatkov o površinah parcel, ugotoviti bi morali, v kakšni meri katastrski razredi skupaj s katastrskimi kulturami kažejo kvaliteto kmetijskih zemljišč in gozdov, ali je umestno nanje vezati višino prispevka za spremembo namembnosti zemljišča. Uporaba podatkov zemljiškega katastra za razne statistične raziskave izhaja iz predpostavke, da so ti popolni ter da so spremembe tekoče evidentirane. Ker vemo, da v pogledu stanja vrst rabe zemljišč ni tako, so rezultati močno vprašljivi (glej članek I. Popita v Delu 3.8.1991: „V Sloveniji imamo spet več gozdov“), strokovne in politične odločitve, ki bi utegnile na statističnih raziskavah sloneti, pa nevarne. S prispevkom sem želel utemeljiti potrebo po izdelavi vsebinsko novega, za sedanje potrebe ustreznega zemljiškega katastra. Bojim se, da danes premalo razmišljamo o zemljiškem katastru kot sistemu, ki ga je treba postaviti na nove temelje. Vsekakor razmišljanje v tej smeri po obsegu ni adekvatno razmišljanju o njegovi avtomatizaciji. Tudi seznam referatov za letošnji Geodetski dan to dokazuje.

Najpomembnejše aktivnosti geodetske službe na področju zemljiškega katastra, ki bi zagotovile realizacijo opisanih ciljev, so po mojem mnenju:

- ☐ ustrezna uzakonitev zemljiškega katastra, določitev podzakonskih predpisov, opredelitev njihove vsebine in čim hitrejša izdelava,
- ☐ izvedba rajonizacije Slovenije, ki naj opredeli prioriteto izdelave novega zemljiškega katastra glede na stopnjo intenzivnosti uporabe prostora,
- ☐ izdelava programa izdelave novega katastra, pri čemer je treba poleg kompleksne vzpostavitve vključiti v sistem tudi t.i. parcialno vzpostavitev, ki se izvaja ob vzdrževanju zemljiškega katastra in ob obvezni izmeri pri prometu z zemljišči,
- ☐ vzpostavitev navezovalne mreže, ki mora biti podrejena programu izdelave zemljiškega katastra,
- ☐ zagotovitev sredstev za realizacijo programa, pri čemer je treba proučiti možnost zagotovitve stalnega vira.

*Recenzija: mag. Franci Bačar
Rozika Sraka*